

24. SEP. 1983

UFO-ER I ALTA:

Lysende kule kom rett i mot oss

FD — Ulf Jørgensen

Det er gjerne like etter at høstmørket har satt inn med en viss tyngde at UFO-ene dukker opp — og noe unntak kan heller ikke registreres i år.

— Jeg og flere andre ble faktisk «forfulgt» av en lysende gjenstand da vi droset fra Gakori sent torsdag kveld — eller natt til fredag.

Da jeg kom hjem så jeg en stor lysende kule på østhim-melen i retning flyplassen, sier en kvinne til FD. Vedkom-mende sier at både hun og medpassasjerene ble alvorlig skremt. Den lysende kula fulgte bilen. Det hele var vel-dig nifst, sier kvinnen.

En mann som bor på Elvebakken forteller til FD at han var på tur fra Elvebakken til Kronstad da han så en glø-dende gjenstand som hastet over himmelen.

Gjenstanden var sikkert i høyde av over 5000, kanskje, enda høyere.

Den kom til syne i sydvestlig retning med kurs rett nord.

Ved første øyekast var det en gjenstand, men plutselig delte den seg, sier man-nen som er interessert i å vite om andre kan ha observert det samme lysfenomenet.

Hallo i hyllet!

Ja som dere ser så skrives dette på en splitter ny kulehodemaskin. Jeg dumpet over et tilbud som var så bra at jeg ikke hadde råd til å si nei. — kr. 2.500.- Nesten gi bort.

Den bruker IBM- hoder, og har selvfølgelig rettetast. Tar A-4 ark på langs og på tvers.

I det hele tatt en likandes maskin, heter SIERRA 3400 og er selvfølgelig japansk.

Hvis noen av dere er interessert så si fra.

Jeg kan skaffe dere et eksemplar hver.

Dere i Komitéen må si fra før neste møte den 16/10, så bringer jeg den da.

Nok om dette.

Det var ikke all verden med klipp denne gangen, sent ute var de også. Men det har da skjedd saker og ting i det siste for det, og det er igjen Per Ottesen som melder om økt aktivitet, denne gang fra Ås, et eller annet sted på Østlandet.

Midt på natten i fire strake timer ble det observert et og to lys skiftevis uten lyd. Bilder ble tatt, og disse ble gjengitt i avisen Østlandets Blad, jeg regner med at disse kommer i neste runde klipp. Denne første var natt til 3. okt.

Neste er natt til tirsdag den 4.okt. og ble sett av en bonde på Lunner. Bønder er jo som kjent tidlig oppe om morgenene, og det var fra kjøkkenvinduet han fikk se dette lyset som blendet ham fullstendig, ogvar kjempestort. Lyset beveget seg fra ham, sto stille, kom nærmere, sto stille, osv. før det forsvant i stor fart. Dette ble også sett fra andre steder i nærheten både kl. 0545 og 0600, da som en fotball ved månen. Denne saken ble også servert i Østlands-sendinga. Mer fra Per etter hvert.

P.S. Om skrivemaskiner, min gamle elektriske er tilsalgs for en tusenlapp. (Olivetti Editor 4 C) Tar også A-4 på langs.

Rana Blad

MO

Politisk tendens: Arbeiderpartiet

24. SEP. 1983

Så UFO over Mo

En mann forteller til Rana Blad at han natt til mandag, ved tre-tiden, observert et kraftig lys lavt over Mo.

«Gjenstanden» sto helt stille en times tid og den ga ikke fra seg noen motorstøy, forteller mannen.

Rana Blad har ikke mottatt lignende observasjoner fra andre, og politiet er ukjent med «besøket».

Ellers vil jeg nevne at Hessdals-kontoen nå er oppe i kr. 5500.- Og på neste Komitémøte skal jeg introdusere spillet 21, som jeg har begynt og selge lodder med her i Tønsberg. Spillet selger seg selv, og overskuddet går inn på kontoen til Hessdalen. Til de som spør, sier jeg bare at overskuddet går til å støtte UFO-arbeidet i Hessdalen. Det er utrolig hva folk støtter når de kan få fritt utløp for spilledjevelen. For da er faktisk ikke UFO noe merk-verdig i det hele tatt. "Vi får støtte en god sak sier de" og så tar de lodder for tier etter tier. Meget bra.

Milner O.G.

UFO-treist 70-

åring på Mælan

A-S
BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
FREDENSBORGVN. 24/26 - OSLO 1
TLF. 20 46 75

Utklipp fra:

Arbeidets Rett

Røros

Politisk tendens: Arbeiderpartiet

21. SEP. 1983

Med sitt fyldige grå helskjegg og sine 70 år ruver Karl Bruun godt i Røroslandskapet. Turistene tror vel han er en innfødt fjellbonde, preget av et langt og karrig liv på Rørosvidda. Men kommer en innpå gubben, merker en eim av ramsalt hav, eventyr og frodig fantasi. Repvåg i Porsangerfjorden er hans fødested, forhenværende dykker hans yrkestittel.

Karl Bruun er en sjelden plante i fjellfaunaen — en kar som har opplevd krigens redsler, prøvd seg som gårdbruker med alkoholikere som arbeidskraft, dykket i Sørishavet og på Horten havn. Til Røros kom han først på 70-tallet fordi noen tilfeldigvis trengte en snekker.

finne ut hvilke type fly de monterte. Dersom jeg ikke samarbeidet, ville de si fra om at jeg hadde to passersedler. I krig er man ikke så nøye med hvordan man oppnår resultater.

Jeg hadde ikke passerseddel til hangarene, bare til flyplassen, men et par pornobilder var passerseddel god nok for den tyske vakten.

FLUKT

En tid senere ringte lensmannen og sa at han ville snakke med meg og seks andre personer. Han bad meg varsle de andre og holde meg hjemme dagen etter. Jeg skjønte hintet, varslet de andre og drog til Sverige.

Spionoppdraget og flukten til Sverige er bare en del av krigsinnsatsen til Karl Bruun. Slaget om Narvik satte varige merker.

UNGDOM

Kona drev den alene med hjelp av alkoholikere fra Opstad i flere år. Selv deltok jeg i gårdsdrifta i to-tre år. Alkoholikerne fra Opstad opplevde jeg som kjernekarer, selv om mange av dem sprakk da de kom på frifot.

Spesielt ungdom på skråplanet interresserte meg. Jeg takket ja til å bli bestyrer på et hjem for slik ungdom på Magerøy. Men prosjektet ble skrinlagt av økonomiske grunner.

Da jeg ble enkemann kvittet jeg meg med gården og bygde hus på Kyrksæterøra. Jeg planla å starte en campingplass, men den ble stoppet fordi den lå for nære en drikkevannskilde. Så var det noen som hadde bruk for en snekker på Røros. Jeg fikk jobben, og ble dermed en av de første som flyttet inn på Mælan.

□ Karl Bruun med ønskekysten som bøyer seg mot steinen i hagen.

Nå retter Bruun blikket utover. Han er helfrelst på UFO. Fyren som kalte mysteriet i Hessdalen for toglys fra Rørosbanen skulle han svært gjerne sette på plass.

ØNSKEKVIST

Med en ønskekvist mellom nevene, en gammel samekniv og en haug med steiner på gulvet, bruker Karl Bruun to timer på å overbevise intervjueren om at det finnes krefter som menneskene ikke kan forklare eller forstå. Stilt overfor disse kreftene kolliderer tro med tvil, fordi vi ikke vet hva det hele dreier seg om.

I Karl Bruuns hender reagerer ikke kvisten bare på vann eller metall. Den gjør også utslag på en del mennesker, spesielle steiner og gjenstander. Etter flere demonstrasjoner på ulike ting, overlater Bruun kvisten til undertegnede, og selv i mine hender bøyer den seg mot samekniven som ligger oppå en blyplate på gulvet for å hindre en eventuell vannåre under huset å virke inn.

— Kniven er svært gammel, jeg kjøpte den av en samekone for mange år siden. Hun fortalte at det var mektige krefter i kniven, og det ville gå meg dårlig dersom jeg misbrukte den. Det er disse kreftene ønskekvisten slår ut på. At en ønskekvist kan finne vann og mineraler erkjennes av så godt som alle. Men jeg skal vise at det ikke er metallet i kniven kvisten reagerer på, sier Bruun.

IVRIG

Dermed holder han kvisten over slira som er av lær, og ønskekvisten bøyer seg. Han holder den over flere forskjellige steiner.

— Han bryr seg ikke om denne steinen, ikke den heller, men her har han funnet noe. Det kan ikke være mineralene i steinene den reagerer på. Har du god fantasi? Ser du noe spesielt med denne steinen?

Karl Bruun snur på tollene og overtar som intervjuer. Men han svarer til slutt selv.

— Se på formen, øye, nese og panne. Den ligner en gammel sammensunket kjerring. Tar man den frie fantasien i bruk, kan man finne svar, men om de er sanne er det umulig for oss å vite, sier Bruun.

Karl Bruun har til tross for sine 70 år, og tøffere opplevelser enn de fleste, fortsatt like mye fantasi og evne til innlevelse som et barn. I tillegg har han barnets mot til å gi fantasien frie tøyler i full offentlighet, en egenskap det er få forunt å beholde, etter noen år med hode mot livets slipestein.

ANGST

— Jeg har helt fra tiårsalderen merket de ukjente kreftene rundt oss. Flere ganger får jeg vite ting, uten at jeg kan forklare hvordan. Dødsfall i familien merker jeg med en gang. Ellers kan jeg plutselig bli grepet av angst. Det skjer ofte ute i naturen, selv om jeg er vant med å ferdes i skog og mark. Da jeg bestemte meg for å reise til Hessdalen for å se på UFO-en ble jeg også vett-skremt. Redselen var så sterk at jeg ennå ikke har tatt sjansen på å reise dit. Jeg tar angsten som en slags advarsel, men vet ennå ikke om jeg skal trosse den.

— Hva tror du UFOen i Hessdalen egentlig er?

— Til tross for at tvil og tro i slike tilfeller kolliderer, har jeg mine teorier.

Karl Bruun leter i et par pappkasser. Ny dokumentasjon skal på bordet. Til slutt finner han et kart over Hessdalen. Her er det plottet inn med rødt, steder der UFOen er blitt observert. Et kryss markerer området dit de to hundevalpene på «uforklarlig vis» var kommet i vinter. Et blått strek fra øst mot vest krysser et lignende strek fra sør mot nord. I krysningspunktet er det flere røde markeringer.

ENERGI

— To magnetfelt krysser hverandre i

området ved Måstjønnskarven og Finsåshøgda. Jeg tror UFOene er på besøk fra våre naboer ute i Universet og at de skaffer seg energi fra jorda i Hessdalen, energi som menneskene ennå ikke klarer å nyttiggjøre seg. En mer holdbar forklaring er jeg ikke i stand til å finne. Som du skjønner er jeg helfrelst på UFOen i Hessdalen.

Da jeg leste om de to hundevalpene, som ble funnet så langt fra folk at de umulig kunne ha kommet dit på egne bein, ringte jeg med en gang til eieren og ville kjøpe dem. Jeg trodde naboene våre der ute hadde tatt dem opp for å undersøke eller eksperimentere. Men ved nærmere ettertanke tror jeg det må være folk, som har vært ute med fante-streker for å skape sensasjon om UFO-en. Skapninger fra en annen planet ville aldri beholdt hundene så lenge som de var borte, sier Bruun.

KRIGEN

Det blir en liten pause som benyttes til å skyte inn et spørsmål om Karl Bruuns livshistorie.

Det hele begynte ved Nordishavet. Han husker handelssamkvemmet med russerne og hardt arbeid, blant annet med å skaffe torv til brensel.

Før krigen drev Bruun en spiseforretning og tivoli i Bardufoss. Ved siden av, solgte han pornobilder som han fikk fra Danmark. Bilder som i dag selges i enhver avis-kiosk, var på den tida svært ettertraktet. Disse bildene var til stor hjelp da Bruun spionerte for motstandsbevegelsen i Nord-Norge.

— Ved en misforståelse hadde jeg fått to passersedler til Bardufoss flyplass. En kar som var med i motstandsbevegelsen, fikk etter en del overtalelser låne det ene for å komme inn på flyplassen. At jeg hadde to passersedler brukte motstandsbevegelsen siden mot meg, for å få meg til å spionere inne i hangarene. Jeg fikk beskjed om å

— Jeg var mitraljøseskytter. Vi lå i stilling ved Sjøveian utenfor Narvik. Der gjorde franskmennene og engelskmennene landgang. Vår oppgave var å stoppe de tyske flyene som skulle bombe Sjøveian. Stillingene våre var kamuflert med bjørkeris, men vi brukte sporlys og de tyske flyene lokaliserte oss lett og besvarte ilden. Etter kampen så jeg at kamuflasjen over mitraljøsene var skutt bort. Jeg innså at jeg bare hadde vært tommer fra døden. Skjelven og matt tente jeg en Teddy, og det sigarettemerket var i mange år etterpå nok til å framkalle redselen fra krigens dager, sier Bruun og blar i en billedserie fra krigen i Narvik.

DYKKER

Tykk røyk, sønderskutte hus, skipskirkegården på havna, rundt 30 bilder samles i nevene hans som en kortstokk og puttes i en plastpose, før han fortsetter å fortelle om sitt liv.

I Sverige begynte han som skogsarbeider, men søkte seg inn på et dykkerkurs. Det førte ham til England, hard fysisk trening, sprengningstjeneste, dykkeroppdrag. Neste kurs skulle lære ham å betjene miniubåtene.

— Men da sluttet heldigvis krigen. Jeg kom tilbake til Norge kort tid etter freden. Havnebassenget i Horten var fullt av skipsvrak. Jeg fikk i oppdrag å lede opprenskningsarbeidet. Fra England hadde jeg bare med meg en koffert med noen få eiendeler. Spiseforretninga og tivoliet i Nord-Norge fikk jeg aldri erstatning for. Men forsvarer solgte meg billig fem dykkersett de hadde tatt fra tyskerne. I 1947 dro jeg til Sørishavet som dykker på et hvalkokeri. En svært god lott og det billige dykerutstyret ga meg ny startkapital. Utover 50-tallet drev jeg mitt eget dykkerfirma. For det meste hevet vi skipsvrak fra havnebassengene langs kysten. Jeg ble på den tida gift og fikk to barn. Da ungene ble stor store til å farte land og strand rundt, kjøpte jeg en gård på Kvål.

SKJEGG

Og på Mælan bor han ennå. Karl Bruun bærer sin alpelue og sitt skjegg som han vil, enten det er på Djupsjøen i båt, bak rattet på Renaulten, eller til fots i Bergstadens gater.

Skjegget anla han på hvalkokeriet i 1947. Ombord måtte man ha skjegg for å betraktes som voksen, på land ble skjeggete ungdommer sett på som raringer.

— Folk snudde seg etter meg. Jeg ble også tema i en revy på grunn av skjegget. Til slutt ble jeg irritert og ville vise at jeg bærer mitt skjegg som jeg vil. Derfor har jeg det ennå, sier Karl Bruun, med et overbærende blikk i det ene øyet. Det andre mistet han under krigen.

□ En vanlig stein, eller en sammensunket kjerring med kraftfelt?

Utklipp fra:

ASKER BÆRUMS BUDSTIKKE

Sandvika

Politisk tendens: Høyre

(Se baksiden!)

16. SEP. 1983

Bæring forsker på UFO

ABB MARIANNE RUSTAD

— Objektet henger stille i luften mot øst — nord-øst. Høyden anslår vi til 500 meter over fjorden. Først står det stille, så plutselig; som om det ble tatt av vinden, blir det ført avsted. Objektet er blankt, metallisk med et rød/lilla lys.

Slike historier om uidentifiserte flyvende objekter - populært kalt UFO - er ikke uvanlige å høre for 23-årige Lars Bull fra Blommenholm. Han er nemlig feltforsker for NIVFO, Norsk Institutt for vitenskapelig forskning og opplysning. Hans jobb består i å oppsøke personer som har sett en UFO og intervju dem.

Hva tror du disse uidentifiserte objektene er?

Noen av objektene kan forklares naturlig, men vi sitter alltid tilbake med en gruppe objekter som det ikke finnes naturlig forklaring på. Det er høyst sannsynlig et eller annet som menneskene ikke har oppdaget ennå. Det kan være noe jordisk, men jeg ville på samme tid synes det var merkelig hvis jorden var den eneste bebodde planeten, sier Lars Bull.

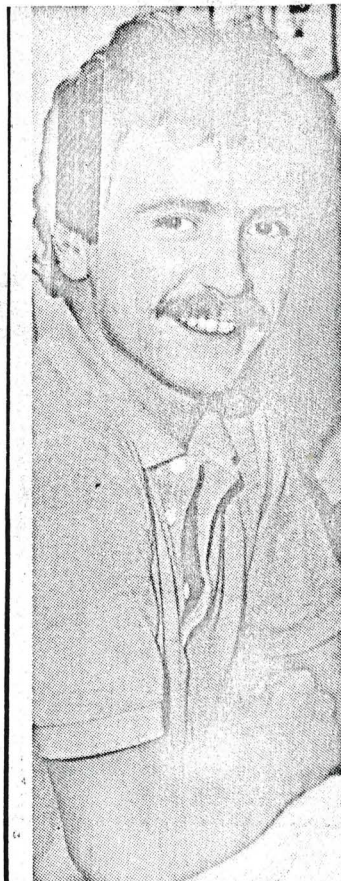
INGEN UFO I VÅRT DISTRIKT?

— Har du fått melding om UFOer i Asker eller Bærum?

— Nei, ikke ennå. Jeg ønsker selvsagt å høre fra folk som har sett objekter de ikke finner noen naturlig forklaring på, sier Lars Bull, som begynte som feltforsker for omkring ett år siden. Den gangen abonnerte han på et blad som foreningen gir ut og leste der at foreningen ønsket feltforskere. Han fikk lyst til å melde seg.

— Det er svært interessant, sier han. — Ofte er det flere personer som har sett det samme fenomenet. Når jeg forteller venner og bekjente at jeg driver som feltforsker, viser det seg at mange flere enn ventet har sett en UFO en eller annen gang.

— Mange avfeier historier om UFO'er. Folk vil helst ikke tro at det finnes objekter vi ikke kan forklare. Men i Hessdalen ved Røros for eksempel, foretas det daglige observasjoner av UFOer. Man har også eksempler på at vegetasjon har visnet eller blitt svidd av i det øyeblikket en UFO har passert. I slike tilfeller tar vi jordprøver for å forsøke å finne ut hva som har skjedd, forteller Lars.

Hver gang Lars har intervjuet noen som har sett en UFO, må han fylle ut et observasjonskjema. Han har også lest en god del litteratur om UFOer før han startet opp som feltforsker.

(Foto: Marianne Rustad)

Synd at en sø-pars kjekke kar
er "lurt" inn i sådan forening.
Det er nok mange som han,
som har fått tutet ørene
fulle om hvor grenseløst
naive og sekteriske UFO-Norge er.
Fy og skam!